

Захист дипломного проекту.

НА ВСЕ ЖИТТЯ

С БОГОДНІ найперше треба згадати, що з дня свого існування інститут дав путівку у життя 12043 спеціалістам. З відзнакою його закінчило 990 юнаків та дівчат. Тільки за минулу п'ятирічку з дипломами Вінницького політехнічного прийшло у народне господарство країни 6268 інженерів. Нинішній випуск складає 1164 чол. В усіх куточках країни трудяться вихованці вузу.

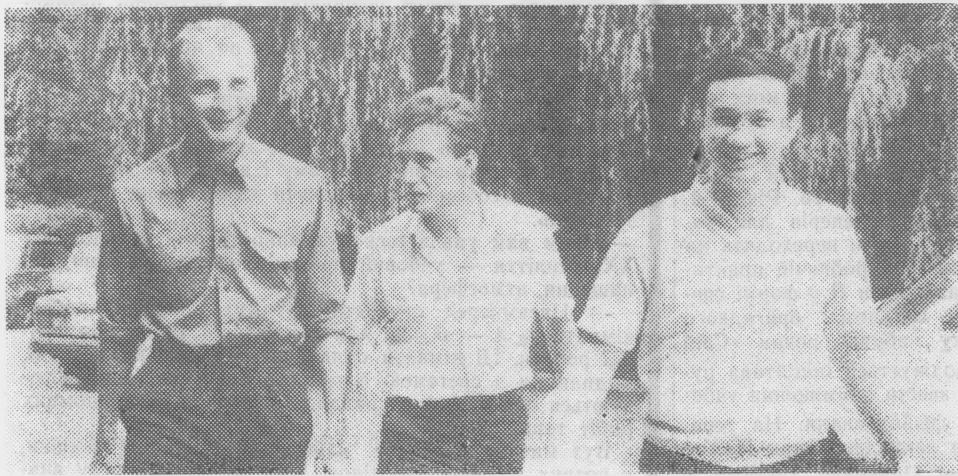
В інституті з року в рік з'являються оголошення: збір випускників року такого - то відбудеться там-то. Отже, не забувається пора студентського життя, щасливих і радісних днів, проведених у колі друзів, за спільною партою. У пам'яті — вчителі, які передавали свої знання, готували до справжньої роботи на виробництві, навчали життєвої мудрості, були ширими і добрими порадиниками. Все це було. Все це пройдено. Пройдено, але не забуто. Минуле залишається.

У кожного, хто сьогодні прийшов на

інститутський стадіон «Олімп», який традиційно приймає і проводить наших вихованців, у кожного юнака і дівчини на серці і в очі, і ледь сумно, коли подумається, що нині всі отак разом — востаннє. Звідси, з інституту, розійдуться шляхи. Роз'їдуться, підуть на заводи і фабрики, в лабораторії і на будови випускники політехнічного.

Знаменно, що у виробничі колективи ввійдуть ті, хто на п'ятому курсі вивчав матеріали XXVII з'їзду нашої партії, а тепер практично втілюватиме у життя з'їздовські рішення, боротиметься за прискорений розвиток науково-технічного прогресу. А коли трішки забігти вперед, то можна говорити про те, що у 2000-му році на нинішніх випускників покладається основний вантаж технічної роботи, що їм, сьогоднішнім, належить спрямовувати далі шляхи розвитку науки і техніки, нові напрями прогресу.

Тож будьте гідними свого неповторного часу, несіть і примножуйте славу рідного інституту всі разом і кожен зокрема!

І проклявся за п'ять років шлях до диплома, якого на урочистому випусковому святі буде вручено. І ввійде до славно-

го колективу радянських інженерів молодий спеціаліст Вінницького політехнічного. Серед більш, ніж тисячі нинішніх

випускників, буде Микола Головно і Євгеній Прозоров з групи 4ТМ-81 та Олег Телега з шостої групи.

ОБГОВОРЮЄМО ПРОЕКТ ЦК КПРС

ВНОСИТЬСЯ ПРОПОЗИЦІЯ

В усіх підрозділах інституту, в первинних партійних організаціях широко обговорюється проект ЦК КПРС про перебудову вищої школи. Питання це було винесено і на загальноінститутські партійні збори, про які вже повідомляла наша газета. Під час обговорення внесено ряд конкретних пропозицій до проекту. Деякі із них публікуємо сьогодні.

Кожен вуз повинен увійти до складу галузевого чи міжгалузевого учбово-науково-виробничого комплексу (УНВК) з філіалами кафедр на підприємствах, науково-дослідних інститутах, проектно-конструкторських бюро, які увійшли до складу цього комплексу.

Дисципліну «Вступ до спеціальності» вивчати протягом першого курсу, доповнивши її практичними і лабораторними ознайомлюва-

льними заняттями на підприємствах (філіалах кафедр) УНВК. Завершати її вивчення захистом курсової роботи. Ознайомлювальну практику після першого курсу відмінити.

Істотно скоротити число спеціальностей, по яких проводиться підготовка і випуск інженерів. Наприклад, замість 4 спеціальностей в галузі електроенергетики встановити тільки дві: «електростанції, мережі, системи і управління ними» та «енергопостачання і енергогосподарства об'єктів народного господарства і управління ними».

Вести підготовку після третього курсу студентів, які мають нахил до наукової роботи, по індивідуальних планах і графіках.

З метою зменшення браку в роботі зняти обмеження з відсіву студентів.

Передбачити в планах підготовки спеціалістів з вищою освітою засвоєння відповідної робітничої спеціальності.

Теоретичне навчання у вузі завершувати складанням державних екзаменів з основ марксизму-ленізму по спеціальності і організації та управління виробництвом (для випускників, призначених на роботу на підприємствах) або з прикладної математики і комп'ютеризації (для випускників, призначених для наукової роботи). Дипломний проект, а для майбутніх наукових працівників — дипломну роботу виконувати після піврічної практики — стажування на підприємстві, куди призначений випускник.

Перетворити кафедри суспільних наук в штаби по формуванню світогляду студентів, закріпивши кож-

ну з них за одним - двома факультетами.

Передати у відання органів студентського самоврядування вирішення питань організації побуту і дозвілля студентів в гуртожитках. Дозволити студентам поєднувати навчання з роботою в системі забезпечення гуртожитків од прибирання до коменданта.

Впорядкувати планування і звітність по науково-дослідній роботі, яка виконується по держбюджету. Дозволити кафедрам зменшити навчальне навантаження нижче нормативного викладачам, які роблять помітний внесок в НДР.

Зобов'язати галузі і підприємства, на замовлення яких вуз виконує господарську тематику, забезпечувати матеріально-технічне постачання виконуваних робіт.

(Закінчення на 2 стор.).

П'ять років пройдено

«Щасливої дороги, друзі, в країну знань!» — цим заголовком відкривався номер газети «За інженерні кадри» від 28 серпня 1981 року. Фотографію групи першкурсників супроводжували слова: «Хтось із них радісно всміхається, а хтось мрійливо замислений — ніби не вірить, що здійснилося диво... А в цілому всі вони щасливі. І воно, щастя, прийшло до цих юнаків та дівчат не тепер, а ще в школі. Починаючи з першого класу, вони сумлінно й наполегливо вбирали в себе знання... Потім був випуск-вручення атестатів зрілості, а комусь ще й золотих медалей. І, нарешті, проводи до вищої школи.

— Ви ж там дивіться, не підведіть рідної школи, батьків своїх! — лунали напутні слова.

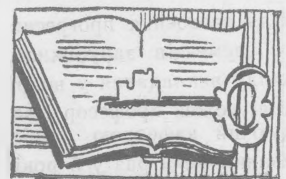
Не підвели. Всі успішно склали вступні екзамени. Це було п'ять років тому.

«Ми на порозі нового навчального року, — так звертався до них ректор інституту, доктор технічних наук, професор Іван Васильович Кузьмін. — Це свято в однаковій мірі для студентів і для професорсько-викладацького складу, для всіх співробітників нашого багатотисячного колективу. Щасливої дороги, дорогі друзі, в країну знань!».

...Це було п'ять років тому. І ось через два дні у них — випуск, початок дороги вже у творчу трудову самостійність.

П'ять років захоплюючого, цікавого, повного щоденних відкриттів, радощів і хвилювань студентського життя. Від сьогодні вони вже позаду. Але в пам'яті кожного з випускників — назавжди.

Давайте ж, друзі, перед тим, як залишити стіни рідного інституту, перегорнемо сторінки нашого життя в ньому. Іх п'ять, стільки, скільки років вашого навчання у Вінницькому політехнічному. Згадаймо ж, якими були тоді, яким був наш вуз, чим хвилювались, над чим працювали. ОТЖЕ, СТОРІНКА ПЕРША — КУРС ПЕРШИЙ.

Під прапор знань

Мине два місяці, і на цьому ж стадіоні «Олімп», з якого сьогодні проводжають випускників, що прийшли на навчання у році 1981-му, відбудеться урочиста посвята у студентів юнаків та дівчат набору до вузу року 1986-го. Їм буде вручено символічний ключ від знань. Вручить його ректор нашого інституту Іван Васильович Кузьмін. І, як і сьогодні, розпочнуться тут урочистості, буде мовлено багато добрих слів, висловлено безліч щирих побажань успіхів у навчанні тим, хто вперше переступив поріг Вінницького політехнічного.

До інституту прийде нова зміна. Під прапор знань вищої школи стануть юнаки і дівчата, яким протягом п'яти років належить сумлінно здобувати освіту, бути активними у громадському житті, служити прикладом в поведінці. Переоудова, яка нині триває в інституті, дасть змогу повніше, з більшою віддачею для майбутнього засвоювати і творчо осмислювати інженерну науку.

Сьогодні випускники дають вам, майбутнім першкурсникам і тим, хто продовжує навчання, наказ: високо несіть прапор знань, бережіть честь інституту.

Першкурсники

ОБГОВОРЮЄМО ПРОЕКТ ЦК КПРС

Вноситися пропозиція

Закінчення Поч. на 1 стор.

Викладачі, які не працювали на підприємствах, зобов'язані планувати стажування на провідних підприємствах галузі з освоєнням ними однієї з робітничих спеціальностей і набуттям досвіду роботи дублером керівника середньої ланки.

Для засвоєння прогресивних елементів зарубіжного досвіду викладання у вищій школі кожен професор і завідувач кафедри зобов'язаний один раз у 5 років протягом 10 — 15 днів пройти стажування в одному із зарубіжних вузів.

Ліквідувати систему переобрання професорсько-викладацького складу на новий 5-річний строк. По закінченню 5-річного терміну виборів посаду оголошувати вакантною і замінити по конкурсу, у якому можуть взяти участь усі бажаючі.

Перші зразки нової техніки передавати у вузи відповідно їх профілю з тим, щоб до часу серійного виробництва цієї техніки вузи уже випускали спеціалістів, які її знають.

Постачання лабораторного обладнання вузам, які готують кадри для підприємств галузі, і виділення долевих засобів на будівництво нових учбово-наукових площ чи реконструкцію старих ввести як один із важливих показників функціонування кожної галузі народного господарства.

Дозволити підприємствам,

що входять до складу УНВК, передавати вузам безоплатно або по державних цінах будь-які матеріали і обладнання, яке на підприємствах є в достатній кількості.

Об'єднати Мінвуз СРСР з Держкомітетом по профтехосвіті, утворивши Міністерство по підготовці кадрів для народного господарства і передавши йому всі відомчі навчальні заклади: ПТУ, технікуми та вузи (з метою проведення єдиної політики в питаннях підготовки кадрів усіх рівнів кваліфікації).

Практикувати конкурсний відбір для видання підручників і учбових посібників, надавши можливість брати участь у конкурсі всім бажаючим працівникам вищої і середньої спеціальної школи.

Для підготовки спеціалістів по технологіях з екстремальними умовами, наприклад, таких, як ливарне виробництво, ширше практикувати навчання за системою «завод — вуз».

Дозволити працівникам підприємств у вільний від основної роботи час виконувати роботу по сумісництву за госпдоговірною тематикою вузів.

Передбачити матеріальне стимулювання дострокового, якісного виконання госпдоговірних робіт з мінімальними затратами засобів.

Передбачити надбавки до зарплати викладачам вищої школи за вислугу років не тільки після 5 і 10 років стажу, але й після 15 і 20, як це робиться в середній школі.

ГУМОРЕСКА

ЩО ДЕННИК

Липень, 1982 рік.
Головне в житті — покликання! Робота без покликання, що газвода без сиропу, Моє покликання, відчуваю усіма фібрами душі, — електротехніка! По-перше, передова наука: гідротурбіни, ЛЕП... По-друге, інститут поряд з нашим будинком. Отож можна обідати у мамі, а не в студентській їдальні, транспортом не користуватися, вставати з постелі пізніше...
Серпень, 1983 рік.
Мама зуміла обміняти нашу квартиру на більшу в іншому районі. В інститут доводиться їхати автобусом і трамваем. Маса часу, зайві витрати... Нова житлоплоща поряд з ветеринарним інститутом. Цікаво, що ветеринарія теж передова наука!.. Всіма фібрами відчуваю, що це і є моє справжнє покликання!
Вересень, 1984 рік.
Мамі підвернувся вигідний варіант — нашу одну велику, світлу кімнату поміняти на дві беззручності. На навчання тепер їжджу метро трамваем, а вже потім автобусом. Жак!.. Нове місце проживання поряд з інститутом залізничного транспорту. Цікаво, що його випускники працюють на передових рубежах: Сибір, Якутія, Далекий Схід. Дуже хочеться трудитися на перед-

ньому краї. Відчуваю фібрами: це і є моє покликання!..
Травень, 1985 рік.
Як, проте, щастить мамі! Виміняла нашу квартиру на окрему квартиру! Нове житло на околиці міста, в новобудовах. Ходить один автобус. Бажаючих сісти — десять тисяч і я. Купив проїзний, але ходжу пішки. Півтори години до інституту в один бік. Між іншим, недалеко від нас учбовий заклад, де вивчають льодовики, айсберги, снігові лавини. Думаю, що це і є моє справжнє покликання!
Червень, 1986 рік.
От і закінчено навчання! Мені вручили диплом гляціолога — спеціаліста по льодовиках. Отримав направлення: гірський льодовик Верхоянського хребта. Поїхав би, та від дому більше 3000 кілометрів. Жаль! А поряд з домом, як на зло, жодного льодовика. Лід тільки у візку з морозивом. Мама каже, що продавець морозива — це все-таки близько до мого профілю. Відчуваю усіма фібрами, що це і є моє покликання. Тепер продаю ескімо, «станканчики», брикети. І на долю не скаржусь: продаж морозива — передова ділянка торгівлі, особливо в літній день!

В. РОМАНОВ.

Перший екзаме́н в групі 2 ПЕ-81 — з історії КПРС. «Складали добре, — такий висновок екзаме́натора. — 11 п'ятірок, 8 четвірок і всього лише 4 задовільні оцінки. Хороший старт взяла група. Так тримати і надалі, всі п'ять років!».

В інститутській газеті дружокурсника Р. Горіна писала: «Наша група — дружний, згуртований колектив. Але такою вона стала не одразу, спочатку були свої труднощі, бар'єри, які приходилося долати, бо ж зібралися разом люди різних характерів і звичок, з різними інтересами і навіть різні за віком. Та все ж уже з перших днів навчання ми потягнулися один до одного. Згодом виникли й спільні інтереси, а незабаром і спільні завдання, вирішення яких вимагало колективних зусиль. На перших двох сесіях в групі були незадовільні оцінки, третю ми постановили скласти успішно. Зараз наша група одна з кращих на факультеті».

Що ж, життя йшло, мужніли і міцніли студентські групи. Однокурсники Горіної активізують науково-дослідницьку роботу, присвячують її актуальним проблемам виробництва. За підсумками огляду-конкурсу груп, присвяченого дню народження Леніна, серед чотирьох кращих визнано і групу 4ТМ-81.

Разом зі своїми вихованцями росте й інститут.

Восени 1982 р. вже видніються контури майбутнього головного учбового корпусу, який стане до ладу у рік випуску героїв нашої розповіді. В навчальний процес починають впроваджуватися ділові ігри.

НА ІХНЮ долю випало так, що чимало інститутських нововведень творилося і на їхніх очах, і з їхньою участю. Тож можна сказати, що цьогорічні випускники багато в чому були першовідкривачами. От хоча б ті ж ділові ігри. Читаємо довідку, підготовлену тоді, коли наші «іменинники» були на 3-му курсі. «За останні три роки розроблено і впроваджено 11 ділових ігор, апробується ще 37, 179 занять проводяться із застосуванням методів проблемного навчання. Це лише початок великої і серйозної роботи по вдосконаленню підготовки спеціалістів на основі активних методів».

На їх долю випало і змагатися за гідну зустріч 10-річчя інституту. Вінницький політехнічний відзначив свій перший ювілей з честю: третє місце у всесоюзному змаганні серед споріднених вузів. А в числі десяти кращих груп в самому інституті бачимо і групу 3 РК-81.

Зима 1984-го. Наближається сесія. Трьохкурсника машинобудівного факультету З. Пишенина пише в газеті «За інженерні кадри»: «Група з хорошим робочим настроєм підійшла до складання заліків. Діють творчі бригади. Дуже важливо, що в групі па-

нує товариська взаємодопомога. Надія Ярошевська, Світлана Пильщикова, Валерій Ярешко, Сергій Жмака, Леонід Гладковський та багато інших моїх однокурсників турбуються не лише про себе, а дбають, щоб уся група успішно склала сесію».

СЛОВО «вперше» доводиться повторяти часто, коли мова про них, вступників 81-го. Рік 84-й. В інституті — перший випуск інженерів для зарубіжних країн. Перші і другі курси переходять на нові навчальні програми. Нове у виробничій практиці: профілюючі кафедри організували її у формі спеціалізованих студзагонів за методом бригадного підраду. Дальшого розвитку набуває почин «Свій дім — своїми руками»: народжується ініціатива руками студентів і викладачів звести приміщення учбово-допоміжного корпусу фізвиховання. На території студентського містечка закладено парк Пам'яті на честь 40-річчя Великої Перемоги. Інститут у всесоюзному змаганні виборює уже друге місце.

Рік 85-й розпочався під знаком гідної зустрічі XXVII з'їзду КПРС. І ось уже літня сесія, після якої їм стати студентами випускного курсу.

П'ЯТЬ років пройшло. Завершальний етап — це початок великої роботи, яку треба буде здійснювати своїми руками, на службу ставити знання, здобуті в інституті. Знаменно, що ось уже четвертий рік у стінах вузу проходять захисти комплексних дипломних проектів. Нинішнього року їх захищено більше 150. У нас широко практикуються виїзні засідання державної екзаменаційної комісії. Захист дипломних робіт проходить на виробничому об'єднанні «Термінал», вінницькому заводу тракторних агрегатів, СКТБ «Модуль». Зростає кількість проєктів, розроблених за тематикою виробництва з використанням систем автоматизованого проектування, гнучких виробничих систем, робототехніки, мікропроцесорної техніки.

У пам'яті нинішнього випуску студентів події надзвичайної ваги партійного і державного значення, XXVII з'їзд КПРС, його рішення, перебудова вищої і середньої спеціальної освіти в країні, курс на прискорення науково-технічного прогресу, — це така атмосфера творчої діяльності, в якій на весь зріст постає людська особистість, розкриваються потенціальні можливості творити, сягати нових рубежів.

У всенародний потік трудового і творчого піднесення вливається випуск нинішніх інженерів, перед якими велике майбутнє.

СТУДЕНТЫ

О мир студенческий! Завидую!
Там спор всю ночь, до хрипоты,
Там с Галилеем и Овидием
Не церемонятся — на «ты».
Там ехать к тропикам ли, к полюсу —
На сборы хватит двух часов.
Набить рюкзак, да фляга к поясу.
И в путь готов, и будь здоров!
Там прямота остра, как лезвие.
Там безгранична доброта.
Там правота — стена железная.
Лишь складки первые у рта.
Я помню: важные, степенные
В том мире были не в чести.
Я мог полкурса на стипендию
Ко дню рожденья привести.
Студенты, Пушкины, Коперники!
— Я — ваш! Я с вами ем и пью.
Готов часами в забком скверике
Ждать каргалазую мою.
Готов за сутки до экзамена
И не поест, и не поспать,
Все повторить и, может, заново
Все изучить и сдать на «пять»...
На циферблате стрелка вертится.
Бегут часы. Зовут: не жди!
Я вновь студент! И как мне верится,
Что все на свете апереди.

Ю. ЧЕРНОВ.

ВУЗ ХХІ СТОЛІТТЯ

Яким бачить його ректор Волгоградського політехнічного інституту професор О. Половинкін.

— Як ви думаєте, який він — студент вузу ХХІ століття? Яким буде його учбовий день, побут, відпочинок, захоплення?.. Як зміниться його професійна підготовка?

— Кінець ХХ — початок ХХІ століття, очевидно, будуть відзначатися швидкою зміною вироблюваної продукції і технологій. Для різних видів виробів така зміна відбуватиметься від 2 — 3 років до 2 — 3 місяців. Класична стабільність виробництва кінця ХІХ — початку ХХ ст., коли нерідко десятиліттями випускалася одна й та ж продукція, на початку ХХІ століття перетвориться у свою протилежність, яка характеризуватиметься безперервною зміною виробництва. При цьому кожне нове покоління виробів за якимись показниками повинне бути значно кращим від продукції, котра знімається з виробництва.

У зв'язку з цим постає питання: які особливі професійні якості повинен мати випускник вузу 2000 року, щоб він міг успішно працювати в таких умовах? До таких якостей у першу чергу належить вміння самостійно і швидко вивчати та освоювати нові виробничі технології, а також розробляти із системних позицій технологію впровадження нововведень; вміння підібрати людей і організувати їхню роботу по швидкому здійсненню нововведень.

Життя спеціалістів на виробництві стає все більш інтенсивним і напруженим. Тому треба навчити і привчити студентів до інтенсивного і змістовного відпочинку, який швидко понижує втому і відновлює сили. Часто таким засобом буде служити самодіяльна художня творчість.

— Яким вам уявляється вуз майбутнього, вуз початку ХХІ століття — учбовий процес, методи навчання, оснащення, атмосфера?

— Насамперед студенти матимуть постійні робочі кімнати на 4 — 6 чол. для самостійної та індивідуальної роботи. Ці кімнати обладнані персональними ЕОМ, з'єднаними з системою потужних ЕОМ, які використовуються при виконанні завдань, курсових та дипломних робіт тощо.

Вуз матиме навчальні майстерні найновішої техніки, в котрих проводяться ділові ігри по самостійному вивченню і освоєнню нової технології; достатньо студій і спеціалів для занять образотворчим мистецтвом, хореографією, співом і музикою.

Всі курсові і дипломні роботи будуть містити результати самостійних досліджень чи конструкторської творчості. Студенти матимуть практикум у ролі керівника і організатора певної роботи, яка починається розробленням проєкту і нерідко закінчується його реалізацією. При цьому один і той же студент часто буде виступати в ролі керівника у другій такій же групі.

— Що із нинішньої вузівської практики ви б ніколи не взяли у вуз майбутнього?

— Немає сенсу брати у майбутнє вкорінену останнім часом практику тягнути до випуску недбайливих, слабких студентів. Збитки від таких студентів і випускників добре відомі.

На мій погляд, у майбутньому ці питання вирішуватимуться на демократичному принципі багатоступеневого конкурсного відбору. Після першого курсу невстигаючим студентам надається можливість перейти в ПТУ без втрати року. Після другого курсу студенти, які не відповідають високим вимогам інженерної підготовки, навчаються на 3-му курсі за програмою технікуму і одержують диплом техника. Із студентів, які залишилися, виховують висококваліфікованих спеціалістів, з вищою освітою.

Немає сенсу брати в майбутнє і традиційну заліково-екзаменаційну сесію. Студенти матимуть можливість складати заліки та екзамени в будь-який період семестру. Цьому дуже сприяє режим підвищеної самостійної та індивідуальної праці. Більш здібні студенти будуть швидше розраховуватися з обов'язковою програмою і більше часу віддавати творчості.

Редактор А. ЗАБЛОЦЬКИЙ.